

CIUTADANS

LIBERT TEIXIDÓ

Sheila explica com s'ha de preparar la motxilla a uns petits del l'esplai Pubilla Casas-Can Vidalet

Gimcanes, loteries i altres idees permeten a la Fundació Catalana de l'Esplai augmentar les beques per a colònies

Amb les xiruques a punt

RAÚL MONTILLA

L'Hospitalet de Llobregat

Són dies de transició, de caos ordenat (o almenys s'intenta que sigui així) al Club d'Esplai Pubilla Casas-Can Vidalet de la plaça de la Bòbila, compartida per l'Hospitalet i Esplugues de Llobregat. Un centre de quatre plantes pel qual fa un any van passar durant tot el curs uns 700 nois en total i pel qual només sols aquest estiu s'espera que en passin 600. Mentre es tanca l'any escolar, es preparen les activitats estiuencas. El centre, pertanyent a la Fundació Catalana de l'Esplai (Fundesplai), estava consolidat com a fórmula per compatibilitzar vida laboral i mesos estivals. Però amb la crisi s'ha convertit en l'única oportunitat que alguns menors tenen per fer vacances... i que d'altres puguin continuar menjant quan tot tanca.

“A l'agost tenim un grup d'uns cinquanta menors derivats dels serveis socials per garantir que mengin. Lògicament, a més del dinar també farem que passin un mes formidable”, explica Ricard Vicente, el director de l'esplai Pubilla Casas-Can Vidalet, que fins i tot té un grup d'adults, Els Indis, persones amb discapacitat que seran els primers que sortiran de colònies,

dissabte vinent. El lema de la institució és “Un estiu per a tothom!”. I l'apliquen al peu de la lletra.

Aquest tipus de centres està tapant molts forats socials provocats per la crisi, però també per les retallades. Reben subvencions de les diferents administracions, però ja no són suficients. Compten amb el suport de l'Obra Social La Caixa i han hagut de sortir a bus-

Els esplais garanteixen les vacances de molts nens, i també una bona alimentació

car la solidaritat privada, trucant a portes d'empreses que no han dubtat a obrir-los-hi (cas de Grifols o Avant Grup-Bardet).

També han posat sobre la taula molta imaginació: han organitzat, per exemple, una gimcana solidària en què participen, sobretot, grups formats per monitors que duen a terme activitats per recaptar fons extres, o campanyes per aconseguir petites aportacions privades via SMS.

Aquest any, amb la suma de tot plegat, Fundesplai ha pogut atorgar 4.100

beques per a colònies i casals, un 25% més que l'any passat. Més d'un es pregunta què passaria si no existissin institucions com aquesta.

“Ho he venut tot. Vinc a buscar-ne més”, diu la Melanie mentre lliura un taló de loteria a una de les monitores de l'esplai Pubilla Casas-Can Vidalet. La fundació també ha posat a disposició dels pares aquesta possibilitat. Els premis són diverses estades a les diferents cases de colònies de l'entitat. A més, permeten als pares recuperar una part o tot el que han gastat al casal. “Jo, així, ja he pagat una setmana”, explica la Melanie. La seva filla Pilar, de 6 anys, va començar a l'esplai l'estiu passat i des d'aleshores ha continuat. “Jo hi vaig portar el meu fill gran, que ara té 20 anys. Hi ha el meu petit, que ara fa 14 anys. S'ho passen genial, viuen grans experiències i en el meu cas també et solucionen els mesos d'estiu”, afegeix la Rosalía.

Aquest any la Fundació Catalana de l'Esplai té previst fer unes mil tantes de casals, colònies, campaments i camps de treball amb més de 46.000 places. Nois i noies de diferents estrats socials, amb diferents necessitats, orígens, situació familiar. Allà tots són iguals, i aprenen i es diverteixen igual. “L'estiu ha de ser per a tothom”, sentència en Ricard.●

Els cotxes no tornaran a passar per l'anell de Glòries

BARCELONA Redacció

Per als automobilistes, l'anell elevat de la plaça de les Glòries, una infraestructura inaugurada el 1992, mesos abans dels Jocs Olímpics de Barcelona per facilitar l'accés i la sortida ràpida de la ciutat, ja és història. Aquells eren altres temps, en els quals el cotxe era encara el rei indiscutible. Des de dissabte –el tancament del tabor, programat per ahir, diumenge, es va avançar un dia per la previsió de pluges– ha quedat definitivament suprimit el pas de

vehicles per sobre del que queda de l'anell viari, per així poder passar a la demolició del sector muntanya d'aquest pas elevat.

El gerent adjunt d'Infraestructures de l'Ajuntament de Barcelona, Manuel Valdés, va explicar ahir, a peu d'obra, que la previsió és que la plaça de les Glòries, que s'ha de convertir en un parc urbà, es deslliuri del tabor abans de setembre.

La prova de càrrega dels nous itineraris obligats per les obres de Glòries es farà aquest matí, coincidint amb un

dia feiner. Segons Valdés, respecte a les afectacions al trànsit la primera fase de les obres va ser “més transcendent”, i per aquesta raó no s'espera que el començament de la segona fase hagi de suposar que el trànsit a la zona sigui més lent.

La pròxima intervenció consistirà a tallar les baranes i aixecar l'asfalt. Les obres d'enderroc del viaducte es dividiran en diverses etapes. Al juliol es demolirà el costat Llobregat, cosa que implicarà la desviació del transport públic per l'avinguda Diagonal i el carrer Lepant fins a tornar a connectar amb la Gran Via.

L'enderroc de la banda Besòs, la més complicada, es farà a l'agost aprofitant la reducció del trànsit i implicarà l'ocupació d'un carril d'entrada i un altre de sortida de la ciutat.●

Enric Sierra

Sol, mar i herbes

Barcelona és una ciutat de moda des del punt de vista turístic. Cada any es baten rècords de visitants i cada vegada hi ha més congressos i reunions empresarials que trien la capital catalana per convocar les reunions. Però aquest atractiu té moltes altres derivades que no són tan conegudes. Una és el cànnabis. Barcelona ha superat Amsterdam com a capital mundial de la marihuana, segons els rànquings que publiquen els principals portals d'internet especialitzats en el turisme cannàbic. De l'u al nou, aquestes són les destinacions més recomanables per a aquest tipus de viatges: Barcelona, Amsterdam, Denver (EUA), Montevideo (Uruguai), Seattle (EUA), Jamaica, el Canadà, la República Txeca i el Perú.

La competència entre la capital catalana i l'holandesa es desempata a favor de Catalunya per dos factors. En primer lloc, pel definitiu eslògan “Sol, mar i herbes” amb què es promociona la Barcelona cannàbica al món. I el segon factor és la millor relació qualitat-preu de la marihuana. Les tarifes a Barcelona oscil·len entre els vuit euros per 1 gram o 1,4 grams i els 15 euros pel doble de pes, segons es publica en els webs especialitzats. En alguns casos, aquest preu no arriba ni a la meitat del que es paga a Amsterdam. El truc és que aquestes tarifes s'ofereixen en els clubs cannàbics on prèviament el consumidor s'ha de fer soci amb una quota que pot costar uns 20 euros. Per tant, el consumidor s'estalvia la necessitat de traficar en el mercat negre del carrer.

Per aquesta raó, en els últims anys i acompanyant l'èxit turístic, s'ha produït un boom en l'obertura dels anomenats

Barcelona lidera el 'top ten' dels destins del món més recomanats pels consumidors de cànnabis

clubs cannàbics. Dels aproximadament 500 clubs que hi ha a Espanya, 300 són a Catalunya i d'aquests, 200 a Barcelona. És clar que no tots han nascut amb la mateixa intenció i d'això es queixen els que des de fa temps es prenen seriosament aquest assumpte i estan federats i mantenen un escrupolós respecte per la legalitat. La Federació d'Usuaris de Cànnabis de Catalunya (CatFAC) calcula que només 50 de tots els clubs catalans estan federats. De la resta “no se sap res, no tenen criteris d'actuació i tendeixen a ser organitzacions més opaques”. Per això CatFAC aplaudeix la iniciativa municipal de Barcelona de regular aquestes activitats.

Mentrestant, el turisme de la marihuana es manté en plena activitat. S'organitzen viatges a Barcelona des de qualsevol punt del món que ofereixen tours per 100 euros que inclouen la quota de soci de quatre d'aquests clubs on el turista pot comprar i consumir. A més, hi ha recorreguts per la ciutat amb parada obligada al Hemp Museum Gallery, el museu del cànnabis que va obrir fa dos anys al Palau Mornau de Ciutat Vella i que mostra que això del fum del riure és més vell que l'anar a peu i que era pràctica habitual de les classes benestants.